

1885-01-01

SENDER

Ernst Trier

RECIPIENT

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Vallekilde Højskole

Mentioned people:
Viggo Pedersen
Evald Petersen
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard
Ernst Trier

Archive:
Mappe 47 nr. 42

TRANSCRIPTION

Mappe 47-42

1. Januar 1885

Ernst Trier

Vallekilde- Folkehøjskole,

Svinninge på Sjælland.

Kære hr. Skovgaard!

Det er rigtig udmærket, når man som jeg i dag skriver til Dem på årets første Dag, og derfor har det ligesom givet, at brevet skal begynde med Glædeligt nytår.

Da at kunne lægge et ligesom særligt indhold deri ved at føje til:

Til lykke – i anledning af Deres Forlovelse

Jeg beder Dem bringe Deres fæstemø hilsen fra mig og hendes forældre og så tak for det lille kort, hun for nylig har sendt mig.

Viggo Pedersen har nok fortalt Dem at jeg har anvendt ikke lidet på at få vore skolestuer istandsatte og indrettede efter arkitekt Nyrops

-2-

tegning. Jeg tvivler ikke om, at De vil synes godt derom, når De får dem at se.

Men nu passer ingen af de billeder vi hidtil har haft i vor [store] skole-stue mere dertil.

Da jeg spurgte Viggo P til råds i den anledning [sagde han] Nu skal jeg sige Dem noget: Efter Nytår kommer Joakim Skovgaard i længere tid ud til mig, så tager han nok ned til Dig, han vil bedst kunne både råde og hjælpe Dig.

Og glad var jeg, da han fortalte mig at De nok vilde hjælpe mig, og at De allerede derfor havde været hos min broder for at se på Evalds billeder der.

Men hvad sker!

Så bliver De forlovet og kommer ikke i længere tid, men kun på kort besøg til Skamstrup!

Efter samråd med Viggo P. skriver jeg så dette til Dem:

Opgiv dog nu ikke at komme hertil! De

-3-

De glæder jo så mange flere end mig ved at hjælpe med i denne sag!

Jeg foreslår Dem nu, at meddele mig om, når De tager til Skamstrup og

beder Dem sammen med Deres fætre tage med morgentoget til Mørkov. Der vil så Viggo P. støde til og sammen med Eder tage med Postvognen (dagvognene) lige her til, så kan De være her kl. 1½. her bliver De så – lige så længe De vil – men mindst til næste dags morgen. Når De så vil herfra kører min vogn Eder alle 3 til Skamstrup.

Først tænk har jeg tænkt mismodigt: når en bliver forlovet, så gør han nu ikke sådan noget, din sinke.

Men så har jeg tænkt bag efter modigt: Når man er glad, kan man mere end ellers, og så nænner man ikke at gøre andre bedrøvet og en del håber jeg, at få en forbundsfælle i Deres fæstemø; hun vil næppe sige nej, når

-4-

jeg indbyder hende til et besøg her en eftermiddag – når det virkelig ikke gælder mere! Så skal De se, hvor hyggeligt vi har det i vinter med vore henimod 200 karle.

I al fald venter jeg nu et par linier til svar – og ikke sært – et godt håber jeg nok.

Venlig hilsen fra Ernst Trier

ERNST TRIER,
Vallkilde-Folkehøjskole,
SVINNINGE
på Sjælland.

1 Januar 1883.

Kære Hr. Hørgård!

Det er rigtigt udmødet, når man som
jeg idag skriver til Dem på årets første
dag, og derfor har det ligesom været, at
brevet skal begynde med

Gledede nyttår —

da at kunne lægge et ligesom særligt
indhold der i med als tid til.

Få lykønskninger — i antagning af
Deres forløb!

Jeg beder Dem bringe Deres hilsener
fra mig og hendes forældre og søster
med tak for det lille Bort, hun for
nylig sendte mig. — — —

Viggo Pedersen har nok fortalt
Dem, at jeg har anvendt et lidet
på at få vore skolestuer istandsatte
og indrykkede efter arkitektilt Syropo

hjem. Jeg tænker ikke om, at de vil
sige godt om, når de får dem
at se.

Men nu passer ingen af de billeder, vi
høste her best, ^{der} var et par - et par

de to.
Da jeg spurgte Viggo P. til råd, i den
enkelte af dem, så sagde jeg, at jeg
ikke rigtig kunne forstaa dem.
i (sagde de) id til mig, så sagde han
nok med mig til mig, der vil blive
kunne blive røde af glæde (Vig).

Og glæde var jeg, da han fortalte mig,
at de nok vilde hjælpe mig, og at de
allerede var for langt, end her nu
brøder for et så p. i (Vig) billeder det.

Men tro ikke!

Jeg bliver de forlovet og kommer ikke i
hjem til min kun på Port heres til
Hjemtræ.

Efter sendt med Viggo P. skrev jeg
en dets til dem.

Og jeg sagde nu ikke at komme her! De

glæde sig så mange flere end mig
ved at hjælpe mig med de her sag.

Jeg fortæller dem nu, at undervejs
mig om, når de tager til Hjemtræ
at de sammen med dem fortæller mig
med morgentag til Hjemtræ. De

vil så Viggo P. stode til, og sammen
med Eder kage med portvognen (dags-
vognen) lige for til, så kan de være
her på det. Her bliver de så - lig
så lang de vil - men mindet til
neste dags morgen. Så de så vil for
hvor man regner det alle 3 til Hjem-
træ.

End tænker jeg tænkt mindet: når
de bliver forlovet, og jeg kan end ikke
sådan sagt, der ender

men så har jeg tænkt her efter mindet:
Så man er glad, kan man mere end
ellers, og så nærmere man ikke at gøre
andre bedst og
endelig hører jeg, at de er forlovede, så
deres forlovelse; der vil være mig, når

Jeg endegyde hende til et beg, her en
eftormiddag — og det virkelg ikke gælder
mere! Så skal De se, hvor hyggeligt vi
har det i vinter med vore børn, med
Tos Karle.

Jeg har ventet på en et par b'ni'er til
over — og ikke sandt — at gøre det jeg
nok

Vind hilsen fra
Emilie